

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3Tos/24/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120012529
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2120012529.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Rastislava Kresla a JUDr. Ladislava Révesa, v trestnej veci odsúdeného R. R., v konaní o žiadosti odsúdeného o podmienenečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 15.12.2020 pod sp. zn. 28PP/83/2020, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 02.03.2021 takto

rozhodol:

I. Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku **z r u š u j e s a** napadnuté uznesenie v celom rozsahu.

II. Podľa § 415 ods. 1 Trestného poriadku, § 66 ods. 1 písm. a), písm. b), ods.2 Trestného zákona v spojení s § 66 ods. 3 Trestného zákona, **sa** žiadosť odsúdeného R. R., nar. XX.XX.XXXX, t. č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou, o podmienenečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený:

- rozsudkom Okresného súdu Prievidza pod sp. zn. 1T/121/2014 zo dňa 30.11.2016,

z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 66 ods.1 písm. b), ods.2 Trestného zákona zamietol žiadosť odsúdeného R. R. o podmienenečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý vykonával v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou na základe rozsudku Okresného súdu Prievidza pod sp. zn. 1T/121/2014 zo dňa 30.11.2016, pre :

1./ (v bodoch 1-4 rozsudku) pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. c) Trestného zákona, pokračovací zločin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený mimo iného (podľa § 188 ods.2 Tr. zák.) súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) rokov, za súčasného zrušenia výroku o treste v rozsudku OS Prievidza, sp. zn. 1T/98/2014 v spojení s rozsudkom KS v Trenčíne, sp. zn. 3To/86/2014 zo dňa 11.05.2016, so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia,

2/. (v bode 5 rozsudku) pre prečin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona rozsudkom Okresného súdu Prievidza, za čo mu bol uložený (samostatný) trest odňatia slobody v trvaní 12 (dvanásť) mesiacov, so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Okresný súd svoje rozhodnutie zdôvodnil (v rozsahu č.l. 2224 spisu) tým, že odsúdený svojim správaním a plnením povinností vo výkone trestu síce preukázal polepšenie, o čom svedčí skôr pozitívne hodnotenie riaditeľa ÚVTOS, no nie je možné od neho očakávať, že v prípade podmieneného prepustenia na slobode povedie riadny život a to s poukazom na jeho osobnostné charakteristiky. Odsúdený bol doposiaľ trikrát súdne trestaný za majetkovú trestnú činnosť, ktorá spočívala predovšetkým v páchaní trestných činov podvodu, čo zvyrazňuje neschopnosť odsúdeného rešpektovať zákony a jeho snahu žiť sa nepoctivo. Odsúdený sa dopustil natoľko závažného protiprávneho konania spôsobiac ním značnú škodu viacerým ľuďom, že vykonaná doba uloženého trestu odňatia slobody nie je podľa názoru okresného súdu adekvátne spáchaným skutkom. Charakter spáchanej trestnej činnosti dávajú obraz o osobných a charakterových vlastnostiach odsúdeného, ktorý sebecky a v mene vlastného pohodlia neváhal oklamať viacero osôb a vymámiť od nich značné sumy. Podľa názoru súdu charakter spáchanej trestnej činnosti a osobnostná výbava odsúdeného nenasvedčujú tomu, že by bol odsúdený v prípade podmieneného prepustenia na slobodu dostatočne pripravený viesť riadny život a nedopúšťať sa ďalšej trestnej činnosti a preto nebolo možné o jeho žiadosti rozhodnúť kladne.

Proti tomuto uzneseniu zahlásil ihneď po jeho vyhlásení sťažnosť odsúdený R. R., ktorú následne písomne odôvodnil samostatným písomným podaním v rozsahu č.l. 26-29 spisu.

Namietal, že okresný súd absolútne nesústreďeným rozhodovaním učinil viacero pochybení, keď nevzal do úvahy, že v danom prípade vykonáva 2 tresty v rozsahu 6 rokov a následne v rozsahu 12 mesiacov (citujúc príslušné rozhodnutie súdu), jeho výkon trestu nekončí dňa 11.05.2022 ale 11.05.2023, pričom vo výkone trestu je po prvý krát a jeho správanie počas jeho výkonu je na požadovanej úrovni, o čom svedčí pozitívne hodnotenie ako i odporúčanie riaditeľa ÚVTOS. Taktiež nesúhlasí s tvrdením okresného súdu o opakovanom páchaní trestnej činnosti, nakoľko tieto páchal ako pokračovací trestný čin, čo sa mu odzrkadlilo vo zvýšenej trestnej sadzbe a preto je toho názoru, že v danom prípade prišlo k porušeniu zásady „ne bis in idem.“ Rozhodnutie okresného súdu považuje za arbitrárne a vzhľadom ku splneniu všetkých zákonných podmienok na podmienené prepustenie navrhol, aby sťažnostný súd napadnuté uznesenie zrušil a vo veci sám rozhodol, príp. vec vrátil súdu prvého stupňa na opätovné konanie a rozhodnutie s tým, že o veci rozhodne zákonným spôsobom iný sudca.

Krajský súd ako nadriadený súd okresnému súdu podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom:

Podľa § 66 ods. 1 Trestného zákona súd môže odsúdeného podmienenčne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody,

c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Trestného zákona Pri rozhodovaní o podmienenom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 66 ods. 3 Trestného zákona ak odsúdený má vykonať viac trestov odňatia slobody, odsúdený môže byť podmienenčne prepustený najskôr po výkone súčtu pomerných častí uložených trestov podľa odseku 1 písm. a) až c), § 67 ods. 1 a 2 a celého zvyšku trestu podľa § 68 ods. 2.

Podľa § 66 ods. 4 Trestného zákona ak ide o podmienčne prepustenie podľa odseku 1 písm. c), kontrolu technickými prostriedkami možno skončiť najskôr po uplynutí doby, ktorá zodpovedá dvom tretinám uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 67 ods. 1 Trestného zákona osoba odsúdená za obzvlášť závažný zločin alebo osoba odsúdená na trest odňatia slobody podľa § 47 ods. 2 okrem osoby odsúdenej na doživotie môže byť podmienčne prepustená až po výkone troch štvrtín uloženého trestu odňatia slobody.

Z vyššie citovaných ustanovení § 66 a 67 Trestného zákona vyplýva, že súd môže odsúdeného podmienčne prepustiť z výkonu trestu po splnení jednak formálnej podmienky a to zákonom stanovenej doby výkonu trestu (resp. postupne uložených trestov), a jednak po splnení dvoch materiálnych podmienok, ktorými sú plnenie povinností a správanie odsúdeného, ktorými preukázal polepšenie a skutočnosť, že sa od odsúdeného môže očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Na základe vykonaného dokazovania dospel okresný súd k správnejmu záveru, že u odsúdeného bola splnená formálna podmienka na podmienčne prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody - vykonal potrebnú časť z výmery uloženého trestu (trestov), ako i podmienka riadneho správania sa vo výkone trestu, o čom svedčí skôr pozitívne hodnotenie riaditeľa ÚVTOS, no nebola splnená jedna z materiálnych podmienok, a to predpoklad, že odsúdený bude viesť na slobode riadny život.

Materiálnu podmienku možnosti očakávať, že odsúdený v budúcnosti povedie riadny život v zmysle § 66 ods. 1 TZ je potrebné i v prípade uvedenom v bode I. skúmať aj pri zohľadnení okolností predchádzajúceho života odsúdeného vrátane jeho skorších odsúdení. (R 5/2017).

Túto podmienku súd objasňuje a skúma komplexnejšie. Posudzuje všetky okolnosti súvisiace s osobou odsúdeného, jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj k spoločenským normám, prostredie, v ktorom žil, celý doterajší život, povahu a charakter trestnej činnosti, pre ktorú je vo výkone trestu s jediným cieľom, či všetky tieto skutočnosti umožňujú prijať prognózu, že v prípade prepustenia na slobodu povedie riadny život, t.j. život v súlade s právnymi, morálnymi a etickými normami spoločnosti.

Je dôležité poukázať na to, že odsúdený R. R. síce nebol v minulosti vo výkone trestu odňatia slobody, no aj sťažnostný súd má za to, že vzhľadom na povahu a charakter trestnej činnosti (§ 66 ods.2 Tr. zákona), za ktorú bol doposiaľ 3 x právoplatne odsúdený a za ktorú momentálne vykonáva trest odňatia slobody (zločin lúpeže so zbraňou podľa § 188 ods.1, ods.2 písm. c) Tr. zákona, pokračovací zločin podvodu podľa § 221 ods. 1, ods. 2, ods. 3 písm. c) Trestného zákona, pokračovací zločin neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona a iné ...) by podmienčným prepustením odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody (aj napriek pozitívnemu správaniu sa vo výkone trestu) nebol naplnený jeden zo základných účelov trestu, ktorým je ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov. Podmienčne prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody má význam len vtedy, ak vzhľadom na účel trestu a ďalšie okolnosti, ktoré majú v danom smere význam je odôvodnený predpoklad, že odsúdený bude viesť na slobode riadny život a viac sa do rozporu so zákonom nedostane, čo však u menovaného odsúdeného, vzhľadom na spôsob, akým si doposiaľ zabezpečoval prostriedky na pokrývanie životných potrieb (lúpežou, podvodmi, zneužitím platobného prostriedku, krádežou a pod...), nie je možné jednoznačne konštatovať.

K sťažnostným námietkam odsúdeného:

Pokiaľ odsúdený namietal, že súd prvého stupňa nedostatočne vyhodnotil jeho pozitívne správanie sa vo výkone trestu, sťažnostný súd v danom smere uvádza, že zmysel podmienčného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu, bol páchatel automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby na slobodu, bez zreteľa na to, aká je prognóza jeho ďalšieho správania. Podmienčne prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je totiž na mieste len v tom prípade, ak vzhľadom ku všetkým okolnostiam, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko recidívy, pričom takouto okolnosťou, ktorá má pri rozhodovaní o podmienčnom prepustení význam, je podľa odbornej literatúry, ako aj bohatej rozhodovacej praxe najvyššieho súdu (viď napr. uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 3 Urtost 3/2015, sp. zn. 3 Urtost 1/2015, sp. zn. 6 Urtost 1/2015), aj predchádzajúci spôsob života odsúdeného, vrátane jeho trestnej činnosti.

Posúdenie otázky prípadnej recidívy je svojím spôsobom vždy len predpokladom vysloveným s väčšou či menšou mierou pravdepodobnosti, súd je vždy odkázaný na objektívne okolnosti, medzi ktoré je nutné považovať aj doterajšie sklony odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti a preto námietka odsúdeného vo vzťahu k porušeniu zásady „ne bis in idem“ nie je na mieste. Na podmiennečné prepustenie totiž neexistuje právny nárok a preto súd pri jeho rozhodovaní je vždy odkázaný len na také okolnosti, ktoré sú zistiteľné z histórie jeho života, medzi ktoré nepochybne patria i jeho odsúdenia a charakter trestnej činnosti, za ktorú bol súdom doposiaľ sankcionovaný. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že doposiaľ bol menovaný odsúdený za takú trestnú činnosť, ktorej povaha a mnohosť naznačuje, akým spôsobom sa odsúdený doposiaľ živil a že neváhal na zabezpečenie si finančných prostriedkov použiť i strelnú zbraň ako i mnohokrát opakovanú lesť na úkor viacerých poškodených.

Vzhľadom na vyššie uvedené bolo preto plne opodstatneným jeho žiadosť o podmiennečné prepustenie vzhľadom na nesplnenie jednej z materiálnych podmienok zamietnuť.

Pokiaľ odsúdený namietal, že okresný súd v odôvodnení napadnutého uznesenia nekoncetrovane uvádzal i skutočnosti, ktoré sa nezhodovali s realitou a teda i dôkazmi, vyplývajúcimi z vykonaného dokazovania, v danom smere sťažnostný súd uvádza, že k čiastočným pochybeniam v písomnom vyhotovení uznesenia, konkrétne jeho odôvodnenia došlo, a to uvedením neúplných údajov z odsudzujúceho rozhodnutia, ako i nesprávneho vyjadrenia konca výkonu trestu, no tieto skutočnosti samé o sebe nemali vplyv na správnosť resp. nesprávnosť preskúmaných výrokov, nakoľko sťažnostný súd v rámci revízneho princípu preskúmava výlučne správnosť výrokovej časti napadnutého rozhodnutia, ako i konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom jeho odôvodnením, pokiaľ nezistí iné zásadné pochybenie, viazaný nie je (§ 192 ods.1 Tr. por.)

Na strane druhej je potrebné okresnému súdu vytknúť, že hoci v zmysle výrokovej časti napadnutého uznesenia správne zamietol žiadosť odsúdeného R. R. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, mal postupovať (okrem § 66 ods.1 písm. b), ods.2 Tr. zák.) aj s poukazom na zákonné ustanovenia § 66 ods. 1 písm. a) Trestného zákona v spojení s § 66 ods. 3 Trestného zákona, ktoré je nevyhnutné aplikovať z hmotnoprávneho hľadiska kvôli posúdeniu dotknutých trestných činov ako zločinov a prečinov vo vzťahu k podmienke výkonu určitej časti trestu pri podmiennečnom prepustení (§ 66 ods.1 písm. a), písm. b) Tr. zák.), s prihliadnutím na povahu spáchaných trestných činov a z hľadiska ústavu na výkon trestu, kde odsúdený trest vykonáva (čo okresný súd správne učinil v zmysle § 66 ods.2 Tr. zák.) a taktiež z hľadiska správneho výpočtu súčtu pomerných častí postupne uložených a následne vykonávaných trestov (§ 66 ods.3 Tr. zák.).

Nakoľko však išlo výlučne o formálno-právne pochybenie spočívajúce v nesprávnej resp. nedostatočnej právnej aplikácii vyššie uvedených ustanovení Trestného zákona, krajský súd napadnuté uznesenie okresného súdu zrušil výlučne z tohto dôvodu a rozhodol vo veci sám tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.